

¹Und es kamen etliche von den Ältesten Israels zu mir und setzten sich vor mir.²Da geschah des HERRN Wort zu mir und sprach:³Menschenkind, diese Leute hängen mit ihrem Herzen an ihren Götzen und halten an dem Anstoß zu ihrer Missetat; sollte ich denn ihnen antworten, wenn sie mich fragen?⁴Darum rede mit ihnen und sage zu ihnen: So spricht der HERR HERR: Welcher Mensch vom Hause Israel mit dem Herzen an seinen Götzen hängt und hält an dem Anstoß zu seiner Missetat und kommt zum Propheten, dem will ich, der HERR, antworten, wie er verdient hat mit seiner großen Abgötterei,⁵auf daß ich das Haus Israel fasse an ihrem Herzen, darum daß sie alle von mir gewichen sind durch ihre Abgötterei.⁶Darum sollst du zum Hause Israel sagen: So spricht der HERR HERR: Kehret und wendet euch von eurer Abgötterei und wendet euer Angesicht von allen euren Greueln.⁷Denn welcher Mensch vom Hause Israel oder welcher Fremdling, so in Israel wohnt, von mir weicht und mit seinem Herzen an seinen Götzen hängt und an dem Ärgernis seiner Abgötterei hält und zum Propheten kommt, daß er durch ihn mich frage: dem will ich, der HERR, selbst antworten;⁸und will mein Angesicht wider ihn setzen, daß er soll wüst und zum Zeichen und Sprichwort werden, und ich will ihn aus meinem Volk ausrotten, daß ihr erfahren sollt, ich sei der HERR.⁹Wo aber ein Prophet sich betören läßt, etwas zu reden, den habe ich, der HERR, betört, und will meine Hand über ihn ausstrecken und ihn aus meinem Volk Israel ausrotten.¹⁰Also

¹فَجَاءَ إِلَيَّ رَجَالٌ مِنْ شُيوخِ إِسْرَائِيلَ وَجَلَسُوا أَمَامِي.²فَصَارَتْ إِلَيَّ كَلِمَةُ الرَّبِّ، يَا ابْنَ آدَمَ، هَؤُلَاءِ الرِّجَالُ قَدْ أَصْعَدُوا أَصْنَامَهُمْ إِلَى قُلُوبِهِمْ، وَوَضَعُوا مَعْنَرَةً إِنْهُمْ تَلْقَاءَ أَوْجُهُهُمْ. فَهَلْ أَسْأَلُ مِنْهُمْ سُؤلاً؟⁴لَأَجْلِ ذَلِكَ كَلَّمْتُهُمْ وَقُلْتُ لَهُمْ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ الَّذِي يُضْعِفُ أَصْنَامَهُ إِلَى قَلْبِهِ، وَيَضَعُ مَعْنَرَةً إِنْهُمْ تَلْقَاءَ وَجْهِهِ، ثُمَّ يَأْتِي إِلَى النَّبِيِّ، قَائِي أَنَا الرَّبُّ أَجِبُهُ حَسَبَ كَثْرَةِ أَصْنَامِهِ لِكَيْ أَخَذَ بَيْتَ إِسْرَائِيلَ بِقُلُوبِهِمْ، لِأَنَّهُمْ كُلُّهُمْ قَدْ ارْتَدُّوا عَنِّي بِأَصْنَامِهِمْ.⁶لِذَلِكَ قُلْ لِبَيْتِ إِسْرَائِيلَ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، تَوَبُّوا وَارْجِعُوا عَنْ أَصْنَامِكُمْ، وَعَنْ كُلِّ رَجَاسَاتِكُمْ اضْرِبُوا وُجُوهَكُمْ.⁷لَأَنَّ كُلَّ إِنْسَانٍ مِنْ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ أَوْ مِنَ الْغَرَبَاءِ الْمُتَقَرِّبِينَ فِي إِسْرَائِيلَ، إِذَا ارْتَدَّ عَنِّي وَأَصْعَدَ أَصْنَامَهُ إِلَى قَلْبِهِ، وَوَضَعَ مَعْنَرَةً إِنْهُمْ تَلْقَاءَ وَجْهِهِ، ثُمَّ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ لِيَسْأَلَهُ عَنِّي، قَائِي أَنَا الرَّبُّ أَجِبُهُ بِنَفْسِي.⁸وَأَجْعَلْ وَجْهِي ضِدَّ ذَلِكَ الْإِنْسَانِ وَأَجْعَلُهُ آيَةً وَمَثَلاً، وَأَسْتَأْصِلُهُ مِنْ وَسْطِ شَعْبِي، فَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ.⁹فَإِذَا صَلَّى النَّبِيُّ وَتَكَلَّمَ كَلَاماً قَاتَا الرَّبِّ قَدْ أَصْلَحْتُ ذَلِكَ النَّبِيَّ، وَسَامُدُ يَدِي عَلَيْهِ وَأَيِّدُهُ مِنْ وَسْطِ شَعْبِي إِسْرَائِيلَ.¹⁰وَيَحْمِلُونَ إِنْهُمْ. كَأَنَّمِ السَّائِلُ يَكُونُ إِنْهُمُ النَّبِيُّ. لِكِنِّي لَا يَعُودُ يَصِلُ عَنِّي بَيْتُ إِسْرَائِيلَ، وَلَكِنِّي لَا يَعُودُوا يَتَّجِسُّونَ بِكُلِّ مَعَاصِيهِمْ، بَلْ لِيَكُونُوا لِي سَعْباً وَأَنَا أَكُونُ لَهُمْ إِلَهاً، يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ.¹²وَكَانَتْ إِلَيَّ كَلِمَةُ الرَّبِّ، يَا ابْنَ آدَمَ، إِنَّ أَحْطَاثَ إِلَيَّ أَرْضٌ وَجَانَتْ خِيَانَةٌ، فَمَدَدْتُ يَدِي عَلَيْهَا وَكَسَرْتُ لَهَا قِوَامَ الْخُبْزِ، وَأَرْسَلْتُ عَلَيْهَا الْجُوعَ، وَقَطَعْتُ مِنْهَا الْإِنْسَانَ وَالْخَيَوَانَ،¹⁴وَكَانَ فِيهَا هَؤُلَاءِ الرِّجَالُ الثَّلَاثَةُ، نُوحٌ وَدَايِئِيلُ وَأَبُوبُ، فَإِنَّهُمْ إِنَّمَا يَخْلُصُونَ أَنْفُسَهُمْ بِيَرِّهِمْ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ.¹⁵إِنْ عَبَّرْتُ فِي الْأَرْضِ وَخُوشاً رَدِينَةً فَأَكُلُوهَا وَصَارَتْ خَرَاباً يَلَا غَايِرَ بَسِيبِ الْوُحُوشِ،¹⁶وَفِي وَسْطِهَا هَؤُلَاءِ الرِّجَالُ الثَّلَاثَةُ، فَحَيَّ أَنَا يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ إِنَّهُمْ لَا يَخْلُصُونَ بَيْنِينَ وَلَا بَتَاتٍ. هُمْ وَخَدَهُمْ يَخْلُصُونَ وَالْأَرْضُ تَصِيرُ خَرِبَةً.¹⁷أَوْ إِنْ جَلَبْتُ سَيْفاً عَلَى تِلْكَ الْأَرْضِ وَقُلْتُ، يَا سَيْفُ اغْبُرْ فِي الْأَرْضِ، وَقَطَعْتُ مِنْهَا الْإِنْسَانَ وَالْخَيَوَانَ،¹⁸وَفِي وَسْطِهَا هَؤُلَاءِ الرِّجَالُ الثَّلَاثَةُ، فَحَيَّ أَنَا يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ إِنَّهُمْ لَا يَخْلُصُونَ بَيْنِينَ وَلَا بَتَاتٍ، بَلْ هُمْ وَخَدَهُمْ يَخْلُصُونَ.¹⁹أَوْ إِنْ أَرْسَلْتُ وَبَأً عَلَى تِلْكَ الْأَرْضِ وَسَكَبْتُ غَصْبِي عَلَيْهَا بِالدَّمِ لَأَقْطَعَ مِنْهَا الْإِنْسَانَ

sollen sie beide ihre Missetat tragen; wie die Missetat des Fragers, also soll auch sein die Missetat des Propheten,¹¹ auf daß das Haus Israel nicht mehr irregehe von mir und sich nicht mehr verunreinige in aller seiner Übertretung; sondern sie sollen mein Volk sein, und ich will ihr Gott sein, spricht der HERR HERR.¹² Und des HERRN Wort geschah zu mir und sprach:¹³ Du Menschenkind, wenn ein Land an mir sündigt und dazu mich verschmäh, so will ich meine Hand über dasselbe ausstrecken und den Vorrat des Brotes wegnehmen und will Teuerung hineinschicken, daß ich Menschen und Vieh darin ausrotte.¹⁴ Und wenn dann gleich die drei Männer Noah, Daniel und Hiob darin wären, so würden sie allein ihre eigene Seele erretten durch ihre Gerechtigkeit, spricht der HERR HERR.¹⁵ Und wenn ich böse Tiere in das Land bringen würde, die die Leute aufräumten und es verwüsteten, daß niemand darin wandeln könnte vor den Tieren,¹⁶ und diese drei Männer wären auch darin: so wahr ich lebe, spricht der HERR HERR, sie würden weder Söhne noch Töchter erretten, sondern allein sich selbst, und das Land müßte öde werden.¹⁷ Oder ob ich das Schwert kommen ließe über das Land und spräche: Schwert, fahre durch das Land! und würde also Menschen und Vieh ausrotten,¹⁸ und die drei Männer wären darin: so wahr ich lebe, spricht der HERR HERR, sie würden weder Söhne noch Töchter erretten, sondern sie allein würden errettet sein.¹⁹ Oder so ich Pestilenz in das Land schicken und meinen Grimm über dasselbe

وَالْحَيَوَانَ،²⁰ وَفِي وَسْطِهَا نُوحٌ وَدَانِيَالُ وَأَيُّوبُ، فَحَيُّ أَنَا يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ إِنَّهُمْ لَا يُخْلَصُونَ ابْنًا وَلَا ابْنَةً. إِنَّمَا يُخْلَصُونَ أَنْفُسَهُمْ بِيَرَّتِهِمْ.²¹ لَأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، كَمْ بِالْحَرِيِّ إِنْ أَرْسَلْتُ أَحْكَامِي الرَّدِيئَةَ عَلَى أَوْشَلِيمَ سَيْفًا وَجُوعًا وَوَحْشًا رَدِيئًا وَوَبًا، لَأَقْطَعَ مِنْهَا الْإِنْسَانَ وَالْحَيَوَانَ،²² فَهُوَذَا بَقِيَّةُ فِيهَا تَاجِيَةً تُخْرَجُ بُنُونَ وَبَنَاتٌ. هُوَذَا يَخْرُجُونَ إِلَيْكُمْ فَتَنْطُرُونَ طَرِيقَهُمْ وَأَعْمَالَهُمْ، وَتَعْرِضُونَ عَنِ الشَّرِّ الَّذِي جَلَبْتُهُ عَلَى أَوْشَلِيمَ عَنْ كُلِّ مَا جَلَبْتُهُ عَلَيْهَا.²³ وَبُعِزُّوْكُمْ إِذْ تَرَوْنَ طَرِيقَهُمْ وَأَعْمَالَهُمْ، فَتَعْلَمُونَ أَنِّي لَمْ أَصْنَعْ يَلَا سَبَبٍ كُلِّ مَا صَنَعْتُهُ فِيهَا يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ.

ausschütten würde mit Blutvergießen, also daß ich Menschen und Vieh ausrottete,²⁰ und Noah, Daniel und Hiob wären darin: so wahr ich lebe, spricht der HERR HERR, würden sie weder Söhne noch Töchter, sondern allein ihre eigene Seele durch ihre Gerechtigkeit erretten.²¹ Denn so spricht der HERR HERR: So ich meine vier bösen Strafen, als Schwert, Hunger, böse Tiere und Pestilenz, über Jerusalem schicken werde, daß ich darin ausrotte Menschen und Vieh,²² siehe, so sollen etliche übrige darin davonkommen, die herausgebracht werden, Söhne und Töchter, und zu euch herkommen, daß ihr sehen werdet ihr Wesen und Tun und euch trösten über dem Unglück, das ich über Jerusalem habe kommen lassen samt allem andern, was ich über sie habe kommen lassen.²³ Sie werden euer Trost sein, wenn ihr sehen werdet ihr Wesen und Tun; und ihr werdet erfahren, daß ich nicht ohne Ursache getan habe, was ich darin getan habe, spricht der HERR HERR.